

Altsaa Lønnen er kun 1,300 Kr., men det, han trækker i Gage, er 2,620 Kr.

Er der nogen, som have forstaaet at skrabbe til sig af Ben og Tillæg, er det Marinens Officerer, og naar de klage over, at de have haft det daarligt, er det uden Grund. Marineofficererne vare udmærket godt lønnede, og der var ingen Grund til at give dem de forbedrede Lønninger, som ere blevne vedtagne, først for Løjtnanterne og senere for de øvrige Officerer. Saa kommer hertil den Maade, hvorpaa vore Søofficerer forstaa at trænge sig ind paa det private Omraade, den Maade, hvorpaa de fortrænge den private Sømandsstand fra dens lovlige Erhverv. Vi have f. Eks. 3 Søofficerer, der ere ansatte paa Kieler-Routen. De staa opførte paa Finansloven og faa hver 2,700 Kr. De gøre ingen Tjeneste i Marinen, men trække deres Gage der fuldtud og kunne altsaa have Lov til at faa saadanne Ekstraindtægter. Der gaar ved Kieler-Routen en hel Række vel-tjente Styrmande i en Alder af 40 Aar, for hvem det var naturligt at avancere, men Søofficererne trænge sig frem, de skulle have Pladserne, og den private Sømandsstand maa se, hvorledes den klarer sig. Vi træffe det tilsvarende paa Gedser-Routen, og vi træffe det i Handelsmarinen. Ogsaa her trænge de sig ind, ogsaa her maa de private Sømænd lade sig skubbe til Side, fordi Marinens Officerer skulle frem. Dette fik nu endda være, men desværre er det saaledes, at mange Steder trænge Marineofficererne sig frem til Stillinger, hvor de ingen Forstand have paa at udfylde det Hverv, Talen er om. Jeg skal nævne to Stillinger. Vi give hvert Aar et stort Tilskud til „Georg Stage“. Den Mand, som er den virkelige Fører og Leder af „Georg Stage“, er en Styrmand Myhre, som har været det i mange Aar. Det er ham, der uddanner Drengene i Sejlskibsfart. Saa faar Skibet unge Premierløjtnanter til Chef, de skifte ofte og have ingen Forstand paa Sejlskibsfart, det forstaa de Herrer sig ikke paa, men de staa som Chefer, Gudbevares, hvorimod de andre maa gøre Arbejdet og være, hvad man indenfor Sømandsstanden kalder Ammer for Marinens Officerer og hjælpe dem, naar de skulle ud under farlige Forhold.

Saa kom det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds med nogle Udtalelser af rent personlig Art overfor mig. Han sagde, at han sigtede til et Medlem af Københavns Magistrat, og det kan ikke være andre end mig. (Schack: Ja!) Han sagde, jeg havde ingen Adkomst til at

være Revisor i Københavns Sparekasse. Jeg har den lovlige Adkomst, man kan have til det Hverv: Jeg er valgt af Københavns Borgerrepræsentation. (Schack: Uden Forstand paa Opgaven!) Ja, det var ogsaa det, jeg gerne vilde tale med det ærede Medlem om. Han sagde, jeg har ingen Forstand paa Arbejdet her. Jeg vil haabe, det ærede Medlem ikke kniber ud, men godtgør, hvad han siger. Jeg mener, at jeg kender Sparekasseloven, jeg kender Københavns Sparekasses Vedtægter, jeg kender hvert eneste Punkt paa Københavns Sparekasses Regnskab. Vi kunne tage Regnskabet frem. Det ærede Medlem kan ikke vise mig et Punkt, jeg ikke er inde i, ikke har undersøgt samvittighedsfuldt. Det er en Beskyldning — synes jeg — saa grov, at man sjælden hører Mage til den her i Tinget. Nu kan det ærede Medlem naturligvis sige om mig, at jeg har ingen Adkomst, jeg har ikke den grundige Uddannelse, som vore Søofficerer og det ærede Medlem selvfølgelig have. Det er den dyreste Uddannelse, der gives i dette Land, den, der kommer vore Søofficerer til Del. Naar man regner alting ud — det er gjort op her i Tinget en Gang af afdøde Kommandør Bojesen —, staa saadan en Marineløjtnant, naar vi endelig faa ham udklækket, i omtrent 39,000 Kr. Det er kostbart at lave disse Marineløjtnanter. Der er ikke paa min Uddannelse ofret af Staten eller det offentlige Midler 39,000 Kr. Det er noget, jeg selv har besørget og betalt og arbejdet mig til gennem Livet, men de Herrer faa som sagt en meget grundig Uddannelse, endog i Billardspil og Dans. Det er en overordentlig alsidig Uddannelse, men den staa ogsaa i 39,000 Kr. Derfor forstaa man godt, at saadanne Søofficerer som det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds se ned paa os andre. Vi have ingen Indsigt og ingen Adkomst, det er de Herrer, der skulle trænge sig frem, mase sig frem alle Vegne. Det er den brovtende Officers-tone, vi kende fra Grækenland. Det er den, der nu skal ind i Rigsdagen, de Herrer skulle nu til at spille store Herrer i vort offentlige Liv. Det er vist bedst, vi faa sat en Stopper derfor, og at de blive viste tilbage til den Plads, hvor de høre hjemme.

Det ærede Medlem med den store Indsigt, han selv tror sig i Besiddelse af, har dog ikke drevet det ret vidt; det ærede Medlem er ikke andet end en Pensionist, der skal tære paa Statskassen for